

31991L0271

Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse

Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 135, 30/05/1991 s. 0040 - 0052

Finsk specialutgåva Område 15 Volym 10 s. 0093

Svensk specialutgåva Område 15 Volym 10 s. 0093

tjeckisk specialutgåva Område 15 Volym 02 s. 26 - 38

estnisk specialutgåva Område 15 Volym 02 s. 26 - 38

ungersk specialutgåva Område 15 Volym 02 s. 26 - 38

litauisk specialutgåva Område 15 Volym 02 s. 26 - 38

lettisk specialutgåva Område 15 Volym 02 s. 26 - 38

maltesisk specialutgåva Område 15 Volym 02 s. 26 - 38

polisk specialutgåva Område 15 Volym 02 s. 26 - 38

slovakisk specialutgåva Område 15 Volym 02 s. 26 - 38

slovensk specialutgåva Område 15 Volym 02 s. 26 - 38

RÅDETS DIREKTIV av den 21 maj 1991

om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (91/271/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 130s i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [3], och

med beaktande av följande:

I rådets resolution av den 28 juni 1988 om skyddet av Nordsjön och andra vatten inom gemenskapen [4] uppmanas kommissionen att lämna förslag till de åtgärder på gemenskapsnivå som behövs i fråga om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse.

Förorening som beror på otillräcklig rening av avloppsvatten i en medlemsstat påverkar ofta vattnen i andra medlemsstater. Enligt artikel 130r är åtgärder på gemenskapsnivå nödvändiga.

För att förhindra att miljön tar skada när otillräckligt renat avloppsvatten från tätbebyggelse släpps ut, bör i allmänhet sekundär rening ske av sådant avloppsvatten.

För känsliga områden är det nödvändigt att kräva en effektivare behandling, medan lågradig rening kan anses tillräcklig för vissa mindre känsliga områden.

Både industrispillvatten som leds in i ledningsnät och utsläpp av spillvatten eller slam från avloppsreningsverk bör omfattas av generella regler eller föreskrifter och/eller av särskilda tillståndskrav.

Särskilda krav bör gälla för utsläpp från vissa industrisektorer som leds till avloppsreningsverk innan det släpps ut i recipienten.

Återvinning av slam som uppkommer vid vattenrening bör uppmuntras, medan utsläpp av slam i ytvatten på sikt bör upphöra.

Det är nödvändigt att övervaka reningsverk, recipienter och slamhanteringen, för att säkerställa att miljön skyddas från skadlig inverkan till följd av utsläpp av avloppsvatten.

Det är viktigt att säkerställa att information om utsläpp av avloppsvatten och slam görs tillgänglig för allmänheten i form av periodiska rapporter.

Medlemsstaterna bör upprätta nationella program för genomförandet av detta direktiv och lämna dessa till kommissionen.

En kommitté bör tillsättas för att biträda kommissionen i frågor som rör genomförandet av detta direktiv och anpassningen av direktivet till tekniska framsteg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv gäller hopsamling, rening och utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse samt rening och utsläpp av avloppsvatten från vissa industrisektorer.

Syftet med direktivet är att skydda miljön från skadlig inverkan till följd av de nämnda utsläppen av avloppsvatten.

Artikel 2

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. "Avloppsvatten från tätbebyggelse": spillvatten från hushåll eller en blandning av hushållspillvatten och industrispillvatten eller dagvatten.
2. "Hushållspillvatten": spillvatten från bostäder och serviceinrättningar, vilket till övervägande del härrör från människans metabolism och hushållsaktiviteter.
3. "Industrispillvatten": allt spillvatten som släpps ut från områden som används för kommersiell eller industriell verksamhet och som inte är hushållspillvatten eller dagvatten.
4. "Tätort": ett område där befolkningen eller de ekonomiska aktiviteterna är så koncentrerade att spillvatten från tätbebyggelse kan insamlas och ledas till ett avloppsreningsverk eller ett slutligt utsläppsställe.
5. "Ledningsnät": ett system av ledningar för hopsamling och transport av avloppsvatten från tätbebyggelse.
6. "1 pe (personequivärent)": den mängd nedbrytbart organiskt material som har en biokemisk syreförbrukning på 60 g löst syre per dygn under fem dygn (BOD₅).
7. "Låggradig rening": rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom en fysikalisk eller kemisk process som innebär sedimentering av suspenderade ämnen eller med andra processer genom vilka det inkommande spillvattnets BOD₅ reduceras med minst 20 % före utsläpp och den totala mängden suspenderade ämnen i det inkommande spillvattnet reduceras med minst 50 %.
8. "Sekundär rening": rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom en process som vanligen innebär biologisk rening med sekundärsedimentering eller någon annan process som uppfyller de krav som anges i tabell 1 i bilaga 1.
9. "Tillräcklig rening": rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom varje slag av process eller utsläppssystem som medför att recipienten efter utsläpp är av sådan kvalitet att tillämpliga kvalitetsmål och andra bestämmelser i detta och andra gemenskapsdirektiv är uppfyllda.
10. "Slam": sedimenterat slam, behandlat eller obehandlat, från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse.
11. "Eutrofiering": en ökning av halten av näringsämnen i vatten, särskilt kväve eller fosforföreningar, som leder till ökad tillväxt av alger och högre former av växtlighet, så att balansen mellan organismerna i vattnet störs och vattenkvaliteten påverkas negativt.
12. "Flodmynning": övergångsområdet mellan sötvatten och kustvatten i en flods utlopp. Medlemsstaterna skall för tillämpningen av detta direktiv fastställa flodmynningarnas yttre gränser (mot havet) som ett led i det program för att genomföra direktivet som föreskrivs i artikel 17.1 och 17.2.
13. "Kustvatten": vattnen utanför lågvattenlinjen eller en flodmynnings yttre gräns.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att det för alla tätorter finns ledningsnät för att ta hand om avloppsvatten från tätbebyggelse

- senast den 31 december 2000 för tätorter med mer än 15000 personekvivalenter (pe), och
- senast den 31 december 2005 för tätorter med mellan 2000 och 15000 pe.

I fråga om utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse till sådana recipienter som enligt definitionen i artikel 5 betraktas som känsliga områden, skall medlemsstaterna säkerställa att ledningsnät byggs ut för tätorter med över 10000 pe senast den 31 december 1998.

Om ett ledningsnät skulle medföra oskäligen kostnader eller miljötillståndet inte skulle förbättras med ett sådant system, skall individuella system eller andra lämpliga system användas som medför ett motsvarande skydd för miljön.

2. De ledningsnät som avses i punkt 1 skall uppfylla kraven i bilaga 1 A. Dessa krav kan ändras enligt förfarandet i artikel 18.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelse som leds in i ledningsnät före utsläpp undergår sekundär rening eller motsvarande rening

- senast den 31 december 2000 om utsläppen härrör från tätorter med mer än 15000 pe,
- senast den 31 december 2005 om utsläppen härrör från tätorter med mellan 10000 och 15000 pe,
- senast den 31 december 2005 i fråga om utsläpp i sötvatten eller flodmynningar, om utsläppen härrör från tätorter med mellan 2000 och 10000 pe.

2. För utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse till vatten i högt belägna bergsregioner (över 1500 m över havet), där en effektiv biologisk rening är svår att upprätthålla på grund av låga temperaturer, kan mindre stränga reningskrav tillämpas än de som föreskrivs i punkt 1, om ingående studier visar att utsläppen inte ogynnsamt påverkar miljön.

3. I fråga om sådana utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som avses i punkterna 1 och 2 skall tillämpliga krav i bilaga 1 B vara uppfyllda. Dessa krav kan ändras enligt förfarandet i artikel 18.

4. Belastningen uttryckt i pe skall beräknas på grundval av den maximala genomsnittliga veckobelastning som tillförs reningsverket under ett år. Hänsyn skall därvid inte tas till exceptionella förhållanden, exempelvis sådana som uppstår vid kraftig nederbörd.

Artikel 5

1. För genomförandet av åtgärderna enligt punkt 2 skall medlemsstaterna senast den 31 december 1993 ange känsliga områden enligt kriterierna i bilaga 2.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelse som tas om hand genom ledningsnät, senast den 31 december 1998 skall undergå mer långtgående rening före utsläpp i känsliga områden än vad som följer av artikel 4 om avloppsvattnet härrör från tätorter med mer än 10000 pe.

3. I fråga om sådana utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som avses i punkt 2 skall tillämpliga krav i bilaga 1 B vara uppfyllda. Dessa krav kan ändras enligt förfarandet i artikel 18.

4. De krav för enskilda reningsverk som anges i punkterna 2 och 3 behöver dock inte tillämpas för känsliga områden, om det kan visas att den sammanlagda belastning som tillförs samtliga reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse i området reduceras med åtminstone 75 % såvitt avser total mängd fosfor och 75 % såvitt avser total mängd kväve.

5. Punkt 2-4 skall tillämpas i fråga om sådana utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som befinner sig i samma avrinningsområden som de känsliga områdena och som bidrar till föroreningen av dessa.

Om sådana avrinningsområden helt eller delvis ligger i en annan medlemsstat skall artikel 9 tillämpas.

6. Medlemsstaterna skall säkerställa att den bestämning som gjorts av vilka områden som är känsliga ses över med högst fyra års mellanrum.

7. I fråga om områden som efter en översyn enligt 6 bestämts som känsliga skall ovan angivna krav uppfyllas inom sju år.

8. En medlemsstat behöver inte för tillämpningen av detta direktiv bestämma vilka områden som är känsliga, om rening enligt punkt 2-4 utförs inom hela medlemsstatens territorium.

Artikel 6

1. För genomförandet av åtgärderna enligt punkt 2 får medlemsstaterna senast den 31 december 1993 ange mindre känsliga områden enligt kriterierna i bilaga 2.

2. Medlemsstaterna får ställa mindre stränga krav på rening än vad som följer av artikel 4 i fråga om utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse som härrör från tätorter med mellan 10000 och 150000 pe och som sker till kustvatten, samt i fråga om utsläpp från tätorter med mellan 2000 och 10000 pe som sker till flodmynningar i sådana områden som avses i punkt 1,

- om utsläppen genomgår åtminstone sådan låggradig rening som avses i artikel 2.7 och de kontrollförfaranden tillämpas som fastställs i bilaga 1 D,

- om ingående studier visar att utsläppen inte kommer att ha miljöskadliga effekter.

Medlemsstaterna skall förse kommissionen med alla relevanta uppgifter om dessa studier.

3. Om kommissionen anser att de villkor som anges i punkt 2 inte uppfylls, skall den lämna ett lämpligt förslag till rådet.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att indelningen av mindre känsliga områden ses över minst vart fjärde år.

5. Medlemsstaterna skall i fråga om områden som inte längre förklaras som mindre känsliga säkerställa att tillämpliga krav enligt artikel 4 och 5 är uppfyllda inom sju år.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall säkerställa att avloppsvatten från tätbebyggelse som tillförs ledningsnäten, senast den 31 december 2005 blir föremål för tillräcklig rening enligt artikel 2.9 innan

- utsläpp sker till sötvatten och flodmynningar från tätorter med mindre än 2000 pe,

- utsläpp sker till kustvatten från tätorter med mindre än 10000 pe.

Artikel 8

1. För undantagsfall som sammanhänger med tekniska problem och som avser geografiskt avgränsade befolkningsgrupper kan medlemsstaterna lämna en särskild begäran till kommissionen om en förlängd tidsfrist för att uppfylla kraven i artikel 4.

2. I denna begäran, som skall motiveras, skall de tekniska svårigheter som uppstått redovisas. Begäran skall innehålla ett åtgärdsprogram med en lämplig tidsplan, som skall tillämpas för att uppnå syftet med detta direktiv. Denna tidsplan skall ingå i det program för genomförandet som avses i artikel 17.

3. Endast tekniska skäl kan godtas och den förlängda tidsfrist som avses i punkt 1 får inte bestämmas längre än till och med den 31 december 2005.

4. Kommissionen skall granska begäran och vidta lämpliga åtgärder enligt förfarandet i artikel 18.

5. Om det i undantagsfall kan visas att en mera långtgående rening inte medför fördelar för miljön, får utsläpp till mindre känsliga områden av avloppsvatten från tätorter med mer än 150000 pe genomgå samma rening som föreskrivs i artikel 6 för avloppsvatten från tätorter med mellan 10000 och 150000 pe.

För sådana undantagsfall skall medlemsstaterna i förväg lämna relevant dokumentation till kommissionen. Kommissionen skall granska ärendet och vidta lämpliga åtgärder enligt förfarandet i artikel 18.

Artikel 9

Om vattnen inom en medlemsstats territorium påverkas negativt av utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse som härrör från en annan medlemsstat, kan den medlemsstat vilkens vatten påverkas underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta förhållande.

De berörda medlemsstaterna skall, tillsammans med kommissionen om det anses lämpligt, organisera det samarbete som behövs för att identifiera utsläppen och bestämma de åtgärder som bör vidtas vid källan för att skydda de vatten som påverkas, så att det kan säkerställas att bestämmelserna i detta direktiv efterlevs.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall säkerställa att de reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse som byggs för att uppfylla kraven i artikel 4-7 utformas, byggs, drivs och underhålls så att de fungerar tillfredsställande under alla normala lokala klimatförhållanden. Vid utformningen av anläggningarna skall årstidsberoende variationer i belastningen beaktas.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att utsläpp av industrispillvatten som skall ledas till ledningsnät och reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, före den 31 december 1993 omfattas av på förhand fastställda regleringar och/eller särskilda tillstånd som beslutas av den behöriga myndigheten eller annat behörigt organ.

2. Sådana regleringar och tillstånd skall utformas så att kraven i bilaga 1 C uppfylls. Dessa krav kan ändras enligt förfarandet i artikel 18.

3. Regleringarna och tillstånden skall regelbundet ses över och vid behov anpassas.

Artikel 12

1. Renat avloppsvatten skall om möjligt återanvändas. Utsläppen skall ledas så att skadlig inverkan på miljön reduceras till ett minimum.

2. De behöriga myndigheterna eller andra behöriga organ skall säkerställa att utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse omfattas av på förhand fastställda regleringar och/eller särskilda tillstånd.

3. Sådana regleringar och/eller tillstånd för utsläpp från reningsverk som avses i punkt 2 skall utformas så att tillämpliga villkor i bilaga 1 B uppfylls, om utsläppen sker i tätorter med mellan 2000 och 10000 pe i fråga om utsläpp till sötvatten och flodmynningar, eller i tätorter med mer än 10000 pe i övriga fall. Dessa krav kan ändras enligt förfarandet i artikel 18.

4. Regleringarna och/eller tillstånden skall regelbundet ses över och vid behov anpassas.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att utsläpp av biologiskt nedbrytbart spillvatten från anläggningar inom de industrisektorer som anges i bilaga 3 senast den 31 december 2000 omfattas av på förhand fastställda regleringar eller särskilda tillstånd, som beslutas av den behöriga myndigheten eller annat behörigt organ, om spillvattnet inte leds till reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse före utsläpp i recipienten och om utsläppen från anläggningen motsvarar 4000 pe eller mer.

2. Den behöriga myndigheten eller annat behörigt organ i varje medlemsstat skall senast den 31 december 1993 fastställa krav för utsläpp av sådant spillvatten, vilka krav är anpassade till den berörda industrins art.

3. Kommissionen skall senast den 31 december 1994 jämföra de krav som tillämpas av medlemsstaterna. Kommissionen skall offentliggöra resultaten i en rapport och vid behov föreslå lämpliga åtgärder.

Artikel 14

1. Slam som uppkommer vid rening av avfallsvatten skall återanvändas när det är lämpligt. Bortskaffande skall ske på ett sådant sätt att de ogynnsamma effekterna på miljön nedbringas till ett minimum.

2. De behöriga myndigheterna eller andra behöriga organ skall säkerställa att allmänna regler eller krav på registrering eller tillstånd gäller före den 31 december 1998 i fråga om bortskaffande av slam från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att bortskaffande av slam till ytvatten som sker genom dumpning från fartyg eller genom utsläpp från utloppsledningar eller på annat sätt upphör före den 31 december 1998.

4. Innan de former för bortskaffande som avses i punkt 3 har upphört att tillämpas, skall medlemsstaterna säkerställa att allt giftigt, persistent eller biologiskt ackumulerbart material i det slam som släpps ut i ytvatten omfattas av tillstånd och att mängden sådant material gradvis minskas.

Artikel 15

1. De behöriga myndigheterna eller andra behöriga organ skall övervaka:

- utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, för att kontrollera att dessa följer kraven i bilaga 1 B och tillämpar de kontrollförfaranden som fastställs i bilaga 1 D,
- mängden slam som släpps ut till ytvatten och dess sammansättning.

2. De behöriga myndigheterna eller andra behöriga organ skall övervaka de vatten som berörs av utsläpp från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse och sådana direkta utsläpp som avses i artikel 13, om det kan antas att recipienten kommer att påverkas i nämnvärd omfattning.

3. Medlemsstaterna skall i fråga om utsläpp som omfattas av bestämmelserna i artikel 6 och utsläpp av slam i ytvatten övervaka och genomföra andra undersökningar som har betydelse för att klarlägga att utsläppen inte skadar miljön.

4. De uppgifter som har inhämtats av de behöriga myndigheterna eller andra behöriga organ vid fullgörandet av skyldigheterna enligt punkt 1-3 skall bevaras i medlemsstaten och göras tillgängliga för kommissionen inom sex månader efter det att uppgifterna har begärts av kommissionen.

5. Riktlinjer för övervakningen enligt punkt 1-3 får fastställas enligt förfarandet i artikel 18.

Artikel 16

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om fri tillgång till miljöinformation [5], skall medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna eller organen vartannat år offentliggör lägesrapporter som behandlar utsläppen av avloppsvatten från tätbebyggelse eller slam i deras områden. Dessa rapporter skall lämnas till kommissionen så snart de har offentliggjorts.

Artikel 17

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 1993 upprätta ett program för genomförandet av detta direktiv.

2. Medlemsstaterna skall senast den 30 juni 1994 lämna uppgifter om detta program till kommissionen.

3. Medlemsstaterna skall senast den 30 juni vartannat år i den utsträckning det behövs förse kommissionen med aktuella uppgifter enligt punkt 2.

4. Metoderna för och utformningen av rapporteringen om de nationella programmen skall fastställas enligt förfarandet i artikel 18. Samtliga ändringar som avser metoder och utformning skall beslutas enligt samma förfarande.

5. Kommissionen skall vartannat år se över och utvärdera de uppgifter som erhållits enligt punkt 2 och 3 och offentliggöra en rapport om detta.

Artikel 18

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté, som består av företrädare för medlemsstaterna med en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Yttrandet skall beslutas med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. De röster som avges av medlemsstaternas företrädare skall vägas enligt samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall själv anta förslaget om det har tillstyrkts av kommittén.

b) Om förslaget inte har tillstyrkts av kommittén eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, om inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

Artikel 19

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv senast den 30 juni 1993. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. När medlemsstaterna beslutar om de åtgärder som avses i punkt 1, skall besluten innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 20

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 maj 1991.

På rådets vägnar

R. STEICHEN

Ordförande

[1] EGT nr C 1, 4.1.1990, s. 20. och EGT nr C 287, 15.11.1990, s. 11.

[2] EGT nr C 260, 15.10.1990, s. 185.

[3] EGT nr C 168, 10.7.1990, s. 36.

[4] EGT nr C 209, 9.8.1988, s. 3.

[5] EGT nr L 158, 23.6.1990, s. 56.
